

به بهانه نمایش در جشنواره فیلم فجر

درباره فیلم «در آغوش درخت»

در یادداشت زیر نگاهی به فیلم در آغوش درخت داریم.

به گزارش سایت خبری پرسون، در آغوش درخت نه تنها در لیست بهترین فیلم‌های جشنواره امسال است، بلکه پتانسیل آن را دارد که به عنوان نمونه‌ی قابل توجهی از سینمایی که با بهره‌گیری از حال و هوای بومی در فضایی غیرآپارتمانی و با پیامی انسانی و اخلاقی ساخته شده مورد توجه قرار گیرد.

بابک خواجه پاشا که سابقه کارگردانی در سریال‌های شبکه استانی آذربایجان غربی را داشته و در فیلم‌هایی همچون خورشید، قصرشیرین، تو می‌مانی و ... به عنوان بازیگر حضور داشته در اولین فیلم سینمایی خود به نام در آغوش درخت به جشنواره چهل و یکم فجر آمده است.

فیلم با اشاره به بحران زندگی کیمیا (با نقش آفرینی مارال بنی‌آدم) و فرید (با نقش آفرینی جواد ققامتی) که دوازده سال از زندگی مشترکشان می‌گذرد، به احوالات کودکان آنها، طاه‌ها (با نقش آفرینی اهورا لطفی) و علیسان (با نقش آفرینی رایان لطفی) می‌پردازد. در شرایطی که غالب فیلم‌های سینمای ایران با موضوع خانواده، در گروه فیلم‌های آپارتمانی و در حال و هوایی تلخ به بیان مشکلات رفتاری زوجین و عدم ارتباط برقرار کردن آنها با یکدیگر در محیطی سرد و بی‌روح (که این مهم در فیلمبرداری نیز مورد توجه قرار می‌گیرد) ساخته می‌شوند و در بسیاری از آنها نویسنده و کارگردان مجبور به نمایش دادن دعو‌ها و درگیری‌های فی‌مابین دو طرف است تا بدین شکل علاوه بر اینکه نمایشی از عمق فاصله و اختلافاتی که زوجین با هم دارند با ایجاد التهاب و تشویش، بتواند همراهی مخاطب را با خود داشته باشد، در آغوش درخت به بیان ریشه اصلی مشکلات رابطه کیمیا و فرید در محیطی چشم‌نواز و در ارتباطی دوستانه می‌پردازد و بدین شکل تا نیمه فیلم، مخاطب در فضایی به دور از تشویش و اضطراب، پیگیر وضعیت کودکان و ارتباط این دو با هم می‌ماند.

اما درست بر خلاف نیمه اول، با شروع ماجرای گم شدن کودکان، روی دیگری از طبیعت جذاب و تماشایی، که خشن و بی‌رحم است بستر رخدادهای فیلم قرار می‌گیرد و با پتانسیل بالایی که فیلمنامه دارد، مخاطب را تا آخرین لحظه با خود همراه می‌کند. بخش قابل توجهی از موفقیتی که فیلم بدان رسید مرهون نقش آفرینی تیم بازیگران آن به ویژه مارال بنی‌آدم (که بیشتر در تئاتر فعال بوده و با فیلم فروشنده (اصغر فرهادی) فعالیت در سینما را آغاز کرده) و جواد ققامتی (که پیشتر او را به دلیل نقش آفرینی در فیلم پوست (برادران ارک) در سینما شناختیم) و بازیگران کودک فیلم است.

در آغوش درخت، قصد خودنمایی و نزدیک شدن ساختگی و تصنعی به سینمای هنری را ندارد. هرچند که لوکشین‌های فیلم از منظر زیبایی‌شناسی دارای جذابیت‌های بصری زیادی هستند و همین موضوع به فیلم کمک کرده و باعث می‌شود مناظر چشم‌نواز و تصاویر کارت‌پستالی مخاطب را برای تماشای فیلم ترغیب کند اما استفاده درست خواجه پاشا از این محیط و خلق سکانس‌هایی همچون لالایی پیرزن برای کودک، تکان دادن درخت پیوندی توت و بهره‌گیری درست از آن پلان در سکانس پایانی فیلم و موارد مشابه دیگر به توجه کارگردان و نویسنده به بهره‌گیری از توان بالای طبیعت در جهت تعریف داستان و ایجاد فضاسازی مناسب برای این موضوع است.

هرچند که در آغوش درخت، سرشار از پلان‌ها و سکانس‌های جذاب و تماشایی است و تلاش می‌کند با بهره‌گیری از اتمسفر غالب در فیلم به خلق خرده‌پیرنگ‌هایی که رویکرد اخلاقی و انسانی دارند کمک کند، اما برخلاف برخی فیلم‌ها با رویکرد این چنینی، از پیرنگ اصلی خود غافل نمی‌شود و با پرداخت درستی که از شخصیت‌ها در فیلمنامه وجود دارد و بازیگران به تحلیل دقیقی از آن رسیده‌اند مسیر درست فنی و روایی را تا لحظه پایانی خود پیش می‌برد. از سویی دیگر فیلم تأکید بر جذابیت‌های توریستی لوکیشن خود ندارد و در توضیح مفاهیم اخلاقی، انسانی و عاطفی خود شعارزده و گل‌درشت عمل نمی‌کند و مخاطب را در شیوه روایتی با رخدادهای وادار به قضاوت نمی‌کند و تأکیدی را که بر مفهوم خانواده و اخلاق دارد، به تماشاگر تحمیل نمی‌کند و تلاش می‌کند با برنامه‌ریزی درست و با فضاسازی مناسب، مسیر را برای درک دقیق مخاطب از موقعیت پیش آمده و همین‌طور ایجاد رغبت در او در جهت تحلیل و اندیشیدن در هدف نهایی و انتقال پیام مورد نظر آماده کند.

در آغوش درخت نه تنها در لیست بهترین فیلم‌های جشنواره امسال است، بلکه پتانسیل آن را دارد که به عنوان نمونه‌ی قابل توجهی از سینمایی که با بهره‌گیری

از حال و هوای بومی در فضایی غیرآپارتمانی و با پیامی انسانی و اخلاقی ساخته شده مورد توجه قرار گیرد و به یکی از فیلم‌های شاخص و قابل‌توجه با موضوع و محوریت خانواده بدل شود.

منبع: تسنیم